Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 4 улиця св. Антонього.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 29. Четвергъ 7 (19) Лютого 1891. **Рôкъ I.**

Ôдъ Редакціи.

Всѣхъ Всп. нашихъ Пренумераторôвъ, котрй „Народну Часопись“ черезъ ц. к. Староства або агентуры, ц. к. Староствами вызначенй, ôдбирають, просимо звертати ся зъ реклямаціями не до Администраціи „Народнои Часописи“ но до ц. к. Староствъ або агентуръ, въ котрыхъ пренумерату свою зложили. Заразомъ просимо тыхъ, котрй на реклямаціи свои не одержали ôдповѣди, щобы схотѣли ся звернути до дотычного ц. к. Староства або агентуры.

Ôдбираючихъ „Народну Часопись“ черезъ почты, просить Администрація о приспѣшенье зложеня пренумераты.

Переглядъ политичный.

Зъ причины побуту Найдостойнѣйшого Архикнязя Фердинанда въ Петербурзѣ и Москвѣ, обговорює *Новое Время* ôдносины политичнои Россіи до Европы въ теперѣшнôй хвилѣ, и доводить, що анѣ Европа, анѣ спеціяльно Австро-Угры не мають жаднои причины бояти ся Россіи; обавы тотй, котрй плынуть зъ давнои грôзнои и воєвничои політики россійскои, нынѣ не мають жаднои пôдставы. Дальше пише *Новое Время:*

„Россія теперь єсть въ порôвнаню слабша, якъ перше. Въ протягу послѣдного столѣтя Европа осягнула высокій степень розвою въ напрямѣ економичнôмъ, цивилизацийнымъ и мілітарнымъ, а по за тôмъ спеціяльно Нѣмцѣ, завдяки нашôй пôдпомозѣ, змѣнили ся въ грôзну силу. По при тôмъ однôмъ фактѣ неприхильне становище Европы взглядомъ Россіи тратить свою пôдставу. Борба зъ Западомъ не має для насъ жадного хôсна. Забралисьмо Европѣ все, до чого моглисьмо мати претенсіи, а здобутки нашй суть навѣть дуже значнй. Крôмъ кавальчика Червонои Руси (если той, що выходить на Бляхарскôй улицѣ, то не пожалуємо и цѣлои. *Доп. Редакціи)* не ма для насъ на Западѣ такихъ интересôвъ духовыхъ, котрй не булибы заспокоєнй; має ся розумѣти, що не беремо на увагу мрѣй славянофильскихъ, що до заволодѣня надъ краями славяньскими и Стамбуломъ; що больше, Европа не дає намъ поля до жадныхъ честолюбныхъ плянôвъ, бо осуществленье коштувалобы далеко больше, якъ они вартй. Анѣ Европа не має потребы насъ ся бояти, анѣ мы Европы. Европа зô своеи стороны не може мати жадныхъ претенсій до насъ, а до того ôдносины взаимнй державъ не дозваляють на загальне примиріє противъ Россіи; таке сполученье ся моглобы въ кождôмъ разѣ мати лишень характеръ охоронный, чого примѣромъ єсть триприміріє. Зъ того то становища ôдносины покоєвй можуть зъ цѣлымъ довѣріємъ уложити ся въ тôй способъ, що война стане ся для обохъ сторôнъ шкôдливою и непожаданою. По за тимъ має Россія теперь сповнити велику, не терплячу проволоки задачу въ Азіи, въ котрôй, якъ ся ктось выговоривъ, знаходить ся цѣла наша будучнôсть. Зъ всѣхъ тыхъ взглядôвъ судимо, що хвиля теперѣшна приклонна дуже поставленôй Россією засадѣ интервенціи и політики стисло оборонной въ Европѣ“.

Зъ цѣлого починку того пôднести мусимо одно. Може нѣколи не высказало *Новоє Время* такъ ясно, якъ въ починку тôмъ того, що Червона Русь, то интересъ духовный еще не заспокоєный Россією. Сказанье такъ ясне повинно отворити очи нашимъ приклонникамъ Россіи, повинно ихъ поучити, що не славяньско-братня приклоннôсть єсть причиною тои псевдоприхильности, якои объявы старає ся намъ на кождôмъ кроцѣ подати Россія, а ходить туть чисто о интересъ Россіи и скорше чи пôзнѣйше занятье того кусника Червовои Руси. Чи корифеѣ и передовцѣ идей москальофильскихъ будуть могли по такъ яснымъ сказаню якъ то, котре читаємо въ наведенôмъ починку, чи будуть могли признати ся до симпатіи своеи взглядомъ Россіи, а заразомъ пôдъ небеса пôдносити свою льояльнôсть взглядомъ Австріи? Надъ пытаньемъ радили-бы мы имъ глубше застановити ся.

Въ Гимѣ розôйшла ся поголоска о тайныхъ нарадахъ межи Занарделлимъ, Криспимъ, Саракко и Жиалиттимъ, котрй то нарады мають на цѣли скинути габинетъ Рудиного. Вѣсть та выдає ся неправдоподôбною зъ того взгляду, що Криспи и Занарделли суть то два найскрайнѣйшй вороги, о порозумѣню межи котрыми не можна и гадати. Оба стремлять до одной цѣли, до догодженя своѣй амбиціи и честолюбію и до пôднесеня ся еще высше по надъ президентуру габинету. Новый габинетъ має однакъ вже теперь много неприхильныхъ, и велике пытанье, чи потрафить ся довго удержати.

О повстаню въ Чилѣ ходять розличнй вѣсти. Пôсля однихъ ворохобники зôстали побитй, пôсла другихъ фльотъ ихъ заатаковавъ мѣсто Chanaral и Taltal. Войска правительственнй, по короткôмъ опорѣ зôстали выгнанй зô своихъ становищь. Ворохобники заняли згаданй мѣсцевости.

Въ зарядѣ россійскихъ справъ дух. чужихъ вѣроисповѣдань, розтрясує ся теперь важна реформа, а именно: въ парафіяхъ сельскихъ, парохомъ може бути лишень духовникъ тои народности, якои больша часть парохіи. Реформа має особливо на взглядѣ край Пôвнôчно-Западный и Надбалтыцкій.

Мешканцѣ Будапешту домагають ся ôдъ довшого вже часу заложеня епископства въ тôмъ мѣстѣ. Рада мѣста выбрала комисію, котра має предложити ôдповѣднй внесеня. Репрезентація мѣста має внести петицію до ґабинету и осôбну до министерства вѣроисповѣдань зъ прозьбою о перенесенье архиепископства остригомского до Будапешту. Помершій кардиналъ Симоръ спротививъ ся такому перенесеню, котрого Угры домагають ся вже не ôдъ нынѣ, но за то приклонювавъ ся до установленя архиепископского викаріяту въ Будапештѣ. Репрезентація мѣста хоче вызыскати часъ вакансу для радикального залагодженя тои справы.

Petit Journal подає теперь близшй вѣсти що до руху республиканьского въ Опорто. Пôсля дневника того, вже ôдъ довшого часу роблено складки на цѣль тоту и складки тй дойшли до невеличкои сумы 20.000 франкôвъ. Больша часть тои сумы була въ рукахъ передовця руху того, Alvez de Veiga, котрый утѣкъ. Ворохобники були въ порозумѣню зъ републиканами ишпаньскими, а передъ недавнымъ часомъ ôдбули проводирѣ вспôльну тайну нараду въ Лизбонѣ, и тамъ рѣшено выкликати загальне повстанье. Въ однôмъ не могли ся лишень погодити, а именно, котре мѣсто, Мадритъ чи Лизбона, має бути столицею будучои республики иберійскои. Остаточно рѣшено розвязати пытанье се по ôднесенôй побѣдѣ републиканцѣвъ.

Зазывомъ до повстаня мала бути слѣдуюча депеша тельєграфична: „Слабый не прожие тои ночи“. Въ ночи выбуху подано въ Опорто 12 такихъ тельєграмôвъ, однакъ власти, повѣдомленй на часъ о розруху, повздержали тотй депеши и тымъ ладомъ не допустили до ширеня ся повстаня. Повстанцѣ въ Опорто зôстали полишенй самй собѣ.

Мы згадували о тôмъ, що кардиналъ Lavigerie высказавъ ся за републикою француською завзываючи духовеньство, щобы и оно не выступало противо републики, — божь такъ република, якъ и монархія, однаково може бути доброю формою правленя державою. Высказанье то поперъ зô своеи стороны св. Отецъ въ розмовѣ зъ однымъ зъ редакторôвъ *Figar*-a, якъ то въ своѣмъ часѣ обговорювали мы въ нашôй часописи. Тымъ часомъ высказанье кардинала Lavigerie кинуло кôсть незгоды межи духовеньство французке. Именно епископъ Freppel, звѣстный ворогъ републики, а за нимъ шѣстдесять другихъ епископôвъ уложили меморіялъ до св. Отця, въ котрôмъ старають ся доказати, що република противна духови Церкви, и що акція кардинала Lavigerie грозить бôльшими небезпечностями для Церкви. То що слѣдує подаємо безъ запорученя, правдиве оно чи нѣ, но найповажнѣйшй часописи подають се, яко рѣчь певну. Ото въ меморіялѣ тôмъ, котрый епископъ Freppel самъ завѣзъ до Риму сказано, що акція кардинала Lavigerie, приклонна републицѣ грозить ôдорваньемъ ся французкого духовеньства ôдъ Церкви и утвореньемъ новои схизмы, пôдъ назвою народовои вôльнои Церкви.

Вѣсть та однакъ выдає ся намъ дуже неправдоподôбною. Безперечно, духовеньство французке при своѣй ревности душпастырскôй єсть може за патріотичне, а радше, що такъ скажемо, переходить въ тôмъ взглядѣ мѣру, вызначену для духовеньства, однакъ нѣколи не можемо припустити, щобы для интересôвъ политики могло оно посвятити єднôсть Церкви. Правдоподôбно Епископы представили мнимй небезпеченьства, въ якй попасти може Церковь француска, наколи консервативна опозиція минеся, а република возьме верхъ; до грозьбъ однако не посунули ся они певно. Впрочѣмъ рѣчь выяснить ся, до теперь однакъ знаємо лишь то, що Папа меморіялу того еще не принявъ.

Англійски̂ часописи подають вѣдомôсть, що Архикнязь Францъ Фердинандъ (мнимый престолонаслѣдникъ?) мае въ тôмъ роцѣ представити ся всѣмъ дворамъ европейскимъ, починаючи ôдъ Лондону. Вѣсть та однакъ не заслугуе хиба на вѣру.

Многи̂ зъ нѣмецкихъ газетъ доносять, що цѣсарь Вильгельмъ, котрому надоѣли вже безустанни̂ выходки Бисмарка въ ôдданыхъ ему газетахъ противъ него, рѣшивъ ся ужити острѣйшихъ средствъ и по просту — замкнути бувшого канцлера до Ивановои хаты. Найбѣглѣйши̂ юристы, зôбрани̂ зъ приказу цѣсаря, орекли, що въ письмахъ Бисмарка знаходять ся знамена злочиньства зневаги маестату. Дѣйстно, терпеливôсть цѣсаря велика, зносить ôнъ тое, що Бисмаркъ критикуе кождый его крокъ и кожде слово, що явно и передъ всѣми голосить, що ôнъ зробивъ го цѣсаремъ (самъ Бисмаркъ зове цѣсаря всегда лишень королемъ). Цѣле поступованье теперѣшне Бисмарка, есть такъ ôдражаюче, що конечно мусять ся ôдцурати ôдъ него всѣ, котри̂ числили ся до его сторонникôвъ. Показуесь, що б. канцльеръ не руководивъ ся нѣколи патріотизмомъ и добромъ державы, а лишень власнымъ добромъ и честолюбіемъ, котрому покланяти ся мусѣвъ цѣлый свѣтъ. Якъ-жежь пôзно спôзнали тое Нѣмцѣ!

Въ Висбаденѣ ôдбула ся въ тыхъ дняхъ щорôчна комисія вôйскова, котра уложила цѣлый плянъ ѣзды желѣзницями на случай мобилизаціи арміи нѣмецкои. Въ комисіи тôй брали удѣлъ офѣцеры штабу зô всѣхъ корпусôвъ и достойники желѣзниць, разомъ около 90 особъ.

Урядъ справъ внутрѣшныхъ Нѣмеччины выпрацювуе теперь кôлька проектôвъ уставовыхъ, а именно, проектъ уставы противъ піяньства, дальше регуляминъ для испытôвъ, котри̂ обовязани̂ будуть складати техники, выробляючи̂ артикули споживчи̂, дальше проектъ уставы регулюючій ôдносины емиграційни̂, въ кôнци нову уставу о продукціи и продажи пива.

Въ парляментарныхъ сферахъ численни̂ голосы ôдзываютъ ся за тымъ, щобы по скôнченю дебаты надъ реформою податкôвъ и надъ организаціею для громадъ сельскихъ, замкнути соймъ прускій до осени.

Въ Ишпаніи розпочали ся въ Недѣлю выборы до сенату. Зъ Мадриту доносять, що дотеперѣшный походъ выборôвъ есть корыстный для партіи консервативнои.

Пастырске выборче посланіе
Австрійского Епископату.

(Конець).

Христіянска любовь межи народами, особенно же народами австрійскои Державы, — то идеалъ, до котрого сыны однои ôтчины повинни̂ прямувати. „Посланіе“ пôдносить высоко той идеалъ и апостольскою повагою завзывае вѣрныхъ католикôвъ до полишеня межинародныхъ спорôвъ и сполученя ся въ любови такъ для свого, якъ и цѣлои Державы добра.

Той уступъ важный особлившимъ способомъ для насъ, сынôвъ тои землѣ, де два народы побôчь себе Провидѣнье поставило, для насъ, котри̂ може трохи задалеко ôдъ идеалу христіяньскои любови ôдбѣгли. Прочитайможь собѣ сей зазывъ Архипастырôвъ нашихъ:

„Выбирайте зъ пересвѣдченя вѣрныхъ католицкихъ мужѣвъ — каже „Посланіе“. — Они бо такожь найôтвѣтнѣйши̂ суть бути заступниками Державы, маючои за цѣль интересы рôжныхъ народôвъ злучити въ еднôсть добра державы. Католицка Церковь узнае поодиноки̂ народы въ ихъ ôдрубнôмъ положеню яко устройство божого промыслу, и видить въ тôмъ ихъ право. Она не нападае на ніякій нарôдъ, ніякого не вывысшуе; але она ôдтручуе поганьске ôдособненье и національну ненависть. Церковь почитае и поважае любовь та привязаннôсть до своеи народности, она шануе и поважае бесѣду, права и властивости кождои; але она не похвалюе, если та любовь и привязаннôсть выроджують ся въ несправедливôсть для правъ другихъ, и доходить до фанатичныхъ нападôвъ, на яку чужу народну властивôсть. Словомъ, пôсля засадъ католицкихъ не повинна любовь своеи народности обернути ся противъ закону любви ближнього и брата и упасти до поганьскои расовои ненависти. Такъ, возлюблени̂, есть то важкій проявъ нашихъ часôвъ, що о скôлько нынѣшный свѣтъ ôдступае ôдъ засадъ христіянскихъ, о стôлько взростае поганьска ненависть народностей, и що ти̂ суть еи найголоснѣйшими проповѣдниками, котри̂ ôдъ христіяньскои вѣры и житя найдальше ôдвернули ся. Нѣ, возлюблени̂, щиро-католицкій мужь николи не стане вороговати противъ народôвъ тои самои державы, але въ едности католицкои вѣры и католицкихъ интересôвъ буде шукати и найде щасливе полагодженье спорôвъ въ межинародныхъ справахъ. Таке то полагодженье есть щастьемъ нашои ôтчины, сповнюе бо найгорячѣйши̂ бажаня нашого возлюбленнѣйшого Цѣсаря!“

Интересы католицкои Церкви въ Австріи вымагають, щобы заступниками тыхъ интересôвъ були щири̂ и вѣрни̂ католики. „Посланіе“ ôдперае се блудне ученье послѣдныхъ часôвъ, выгадане противниками католицизму, що Церковь не мае ничь спôльного зъ політикою. Церковь безъ політики обôйде ся, але політика безъ Церкви проймаючои на скрôзъ житье суспôльности обôйтись не може. Пускаючись однакъ на блудни̂ прямованя, стае часто въ колизіи зъ правами Церкви и не хотячи зъ тыми ôдвѣчными правами погодити свого напряму, часто така хибна політика въ парляментахъ намагае поборювати права Церкви, наносячи̂ тымъ величезни̂ шкоды суспôльности. Длятого то завзывають Архипастырѣ вѣрныхъ, щобы до парляменту выбрали щирыхъ католикôвъ, котри̂ бы умѣли горячо обстати за справу Церкви. Зъ своеи стороны и въ имени цѣлого Духовеньства, приобѣцюють они всяку пôдмогу такимъ выборамъ.

Актъ сей величавый Австрійского Епископату, доказуе, що вже минули ти̂ часы, коли индеферентизмъ на справы Церкви сягавъ ажь до Архіерейскихъ престолôвъ, що пастырска печаливôсть и ревнôсть о моральни̂ добра пасомыхъ, оживлюе Пастырôвъ. Одрадный сей проявъ, наповнюе серце повною надѣею, що стадо услухае голосу своихъ пастырôвъ, и недопустить до парляменту людей недостойныхъ, котри̂ мовь ти̂ вовки въ баранячихъ шкôрахъ, старалибъ ся увôйти тамъ и дѣлати на шкоду Церкви и суспôльности.

Посланіе се пôдписало 32 епископôвъ австрійскихъ. Нашъ рускій Епископатъ солѣдарно станувъ зъ Епископатомъ австрійскимъ въ тôй справѣ и по всѣхъ епархіяхъ оповѣстивъ Пастырске Посланіе, рôвне наведеному и змѣстомъ и духомъ.

На часѣ.

Впр. Тарновскій Ординаріатъ лат. обр., не оставляючій собѣ пôдчиненого Духовеньства безъ информаціи и поученія о що важнѣйшихъ справахъ церковныхъ, державныхъ и краевыхъ, выдавъ куренду, (IV и V 1891 р.) въ котрôй основно обговорюе ся пытанье: *о скôлько Духовеньство повинно участвовати въ публичнôмъ житю* и якими при тôмъ засадами, мае оно руководити ся.

Правды, пôднесени̂ въ тôмъ обѣжнику тарновского Владыки, мають загальне значенье, пояснюють бо: повинности священника взглядомъ его отечества, указують на принципы, оперти̂ на ученю св. Церкви що до того предмету, на конецъ установлюють норму, котрои въ выконуваню тыхъ повинностей, кождый католицкій священникъ, безъ рôжницѣ обряду, мае обовязокъ держати ся.

При наступаючихъ выборахъ, при котрыхъ руске Священьство звычайно такій великій та горячій бере удѣлъ, — гадаемо — що буде на часѣ, навести ти̂ нормы, котри̂ згадана куренда Духовеньству тарновскои диецезіи, узнала за потребне пригадати.

a) „Священникъ — читаемо тамъ — повиненъ обзнакомити ся зъ ôдносинами краю; набути теоретичнои політики, о скôлько она есть умѣньемъ; пôзнати релігійну философію політики, щобы яко руководитель знавъ де що пояснити, порадити, щобы промовляючи, умѣвъ указувати вады и подавати на нихъ средства; повиненъ, — якъ каже Скарґа — втручувати ся до політики, не для забавы, а для того, щобы зъ політики выганяти грѣхъ. Къ тому потребна есть наука и то не яка будь.

b) Народови, котрый ôдносить ся до священства зъ такимъ довѣріемъ, внушить душпастырь передъ выборами, не поминаючи представлень центрального комитету выборчого для уникненя розстрѣленя голосôвъ при выборѣ, голосувати на мужѣвъ щиро-католицкихъ переконань, звѣстныхъ добродѣтелѣвъ Церкви, знаныхъ зъ того, що чи то въ Соймѣ чи въ Радѣ Державнôй зъумѣють и схочуть боронити правъ Церкви и школы вызнаневои, за котрою Епископы и католицки̂ народы такъ рѣшучо побивають ся. Однакъ въ справѣ выборôвъ не треба поучувати въ церквѣ (де лише евангельска наука голосити ся мае) але въ дома, о скôлько того вымагае потреба, и въ порозумѣню зъ властею епархіальною. Въ тôй справѣ выданый декретъ всѣхъ епископôвъ ишпаньскихъ одобреный Святѣйшимъ Престоломъ, такъ каже:

„Выдаючи сесю установу гадаемо, що добро религіи и свобода Церкви домагають ся, щобы при кождыхъ выборахъ до парляменту, могучого дѣлати на шкоду Церкви, священники наглядали, щобы урядъ послôвъ достававъ ся людямъ честнымъ, религіи католицкôй прихильнымъ. Тое однакъ мае ся дѣяти *по за церквою* (у насъ на таки̂ рѣчи не уважають *ред.*) *безъ гамору, безъ нарушеня любви, зъ цѣлою уляглостею для епископа*, щобы межи священьствомъ не возникали непорозумѣня, и зъ такимъ *умѣркованьемъ* яке подобае священничому становиску.“ Отъ-же безъ образы особъ, але въ христіяньскôй любови, котра при кождôй нагодѣ най буде реґулою дѣланя, треба возлюблении̂ поступати при выборамъ.

„На часѣ нынѣ — каже учитель канонôвъ Айхнеръ — есть пытанье, якъ треба священьству ôдносити ся до політичныхъ справъ? Отъже вѣдай тую головну засаду поставити треба, щобы священники, дбаючи о добро Церкви и Державы, глядѣли того, бы въ тôй справѣ, або через байдужнôсть, або через загонистôсть, чогось зъ праведнои цѣли не проминули. Тожь не будучи рôвнодушными для політичныхъ справъ, повинни дѣйствовати зъ великою розвагою та умѣркованьемъ“.

c) „На колибъ-же священникъ попри кандидатѣ неприхильнôмъ або байдужнôмъ для Церкви, видѣвъ ся спонуканымъ посольскій мандатъ приняти самъ, незборонимо ему того, если пересвѣдчени̂ будемо, що повѣрено ему посольство безъ упередныхъ зъ его стороны забѣгôвъ.

d) „Научени̂ досвѣдомъ, ще разъ остерегаемо, щобы при выборахъ повздержувати ся ôдъ всякои наглости и загонистого поступованя, противного духу Христового миролюбія, въ котрымъ особенно духовный мае йти тымъ бôльше, що неумѣрковане поступованье може пôдорвати его влiянье на політичныхъ противникôвъ. „Остерѣгаемо, разомъ зъ ишпанскими епископами, щобы священники своихъ посварокъ въ справахъ політычныхъ не выводили на публичныхъ зборахъ, а ще бôльше по газетахъ, ôдъ того бо достоинство священниче поносить ущербъ, нарушуе ся любовь, котра есть силою и славою нашои святои Церкви“.

Акція передвыборча.

Головный рускій комитетъ выборчій на засѣданю своѣмъ зъ дня 16 н. ст. лютого затвердивъ и поставивъ дальшихъ кандидатôвъ:

4. Адольфа Пôдляшецкого, совѣтника окружного суду въ Коломыи, на округъ Коломыя-Косôвъ-Снятинъ.

5. о. Ивана Озаркевича, пароха въ Болеховѣ, на округъ Стрый-Дрогобичь-Жидачѣвъ.

6. Д-ра Андрѣя Чайковского, адвоката

краєвого въ Бережанахъ, на округъ Бережаны-Подгайцѣ-Рогатинъ.

7. о. Ивана Войтовича, крилошанина въ Перемышли, на округъ Перемышль-Мостиска-Добромиль.

8. Іосифа Кульчицкого, адъюнкта суду въ Будановѣ, на округъ Чортковъ-Бучачь.

9. о. Михаила Карачевского, крилошанина у Львовѣ, на округъ Львôвъ-Городокъ-Яворôвъ.

Въ Бережанахъ зголосивъ о. Левъ Джулынскій до обохъ повѣтовыхъ комитетôвъ свою кандидатуру.

Предвыборчі зборы въ Бродахъ скôнчили ся на нѣчимъ. О поставленю кандидата, приклонного новôй програмѣ не могло бути бесѣды, а то для того, що ôдъ довшого часу розвинено тамъ сильну агитацію за п. Геровскимъ зъ Инсбрука.

На зазывъ жовковского комитету повѣтового, зголосили свои кандидатуры:

1. Василь Ковальскій зъ Вѣдня.
2. Наталь Вахнянинъ зô Львора.
3. Іосифъ Брылиньскій, дек. зъ Жовтанець.
4. Василь Чернецкій, парохъ зъ Сѣльця белзкого.
5. Юліянъ Несторовичь, ц. к. надкомисарь скарбу зъ Перемышля.
6. Проф. д-ръ о. Іосифъ Черлюнчакевичь зъ Перемышля.

Поляки ставлять кандидатуру начальника суду въ Мостахъ великихъ п. Пивоцкого.

Дня 13 н. ст. лютого, ôдбули ся въ Перемышли передвыборчі зборы для поставленя кандидата и веденя акціи выборчои въ округѣ Перемышль-Мостиска-Добромиль. Кандидатомъ поставлено одноголосно о. Іоана Войтовича, крилошанина въ Перемышли, а комитетъ повѣтовый удавъ ся до головного комитету у Львовѣ зъ просьбою, щобы той сю кандидатуру, маючу за собою найбôльше шансъ, затвердивъ.

Въ справѣ выбору посла зъ мѣстъ Коломыя—Бучачь—Снятынъ одержавъ головный рускій комитетъ выборчій у Львовѣ такі двѣ телеґрамы:

Зъ Бучача дня 12 н. ст. лютвго: „Зборы христіянъ ухвалили пôдпирати одноголосно кандидатуру Едмунда гр. Старженьского на посла до Рады державнои зъ Бучача, о тôмъ повѣдомляємо рôвночасно комитеты мѣсцевй въ Коломыи и Снятынѣ. Тую кандидатуру просимо потвердити. — Кс. Станислав Громницкій, предсѣдатель.

Зъ Коломыѣ дня 15 н. ст. лютого: „На нынѣшнôмъ зборѣ присутныхъ 600 выборцѣвъ христіянъ коломыйскихъ вразъ изъ делегатами христіанъсекихъ комитетôвъ зъ Снятина и Бучача поставили однодушно кандидатуру Едмунда гр. Старженьского и просять о затвердженье єи. Справозданье листомъ. Именемъ сполученого комитету христіянъ мѣстъ Коломыя-Бучачь-Снятинъ. — Григорій Кульчицкій зъ Коломыѣ, крил. Громницкій зъ Бучача, д-ръ Игнатій Камѣньскій зъ Станиславова.

Кроника.

— Є. В. Цѣсарь зволивъ подаровати громадѣ при сѣлка Дегава при Дубôвцахъ, повѣта станиславôвского, 100 зл. на будову церкви.

— Є. В. Цѣсарь выѣхавъ передвчера въ полудне въ Пешту до Gödöllo, въ ôдки вoрнувъ вечеромъ.

— Паша Найдостойнѣйша Цѣсарева пріймає теперь що дня ôдъ годивы 4 до 5 по полудни, визиты дамъ.

— Найдост. Арх. фердинандъ прибуде до Варшавы въ четверъ (завтра) о годинѣ 10 рано на дворець тереспольскій и забавить въ Варшавѣ до годины 1, опôсля желѣзницею вѣденьского выѣде впростъ до Австріи.

— Рухъ желѣзниць на линіи Львôвъ-Белзець задержаный

— Дирекція почтъ и тельеграфôвъ оголосила конкурсъ на посаду експедіента при урядѣ почтовôмъ въ Маріягильфъ коло Коломыѣ. Подаия належить вносити до дня 28 лютого с. р.

— Дирекція краєва высшои школы въ Дублянахъ оголошує зъ речинцемъ до кôнця марта с. р. конкурсъ на посаду доцента физику въ краєвôй высшôй школѣ рôльничôй въ Дублянахъ зъ рôчною платною 800 зл. и высшимъ мешканьемъ.

— Краєва дирекція скарбу оголошує конкурсъ на посаду управителя въ головнôмъ магазинѣ спродажи тютюну и стемплей у Львовѣ, а евентуально на посаду контрольора и асистента въ тôмъ магазинѣ. Подаия належить вносити въ протягу 4 тижней до повѣтовои дирекціи скарбовои у Львовѣ.

Президіюмъ суду высшохо въ Краковѣ розписало зъ речинцемъ до дня 20 марта с. р. конкурсъ на посаду возьного при судѣ повѣтовôмъ въ Неполомицяхъ, зъ рôчною платою 800 зл. и вôльнымъ мешканьемъ.

— Зъ Вѣдня доносять, що жена Алоизія кн. Лихтенштайна єсть умиарюча, и лѣкарѣ не роблять найменшои надѣѣ. Князь Лихтенштайнъ оженивъ ся доперва передъ рокомъ зъ горячои любови и противъ волѣ цѣлои родины, котра нѣколи не хотѣла ся згодити на то, щобы князь женивъ ся зъ особою пречудесною, але походячою зъ родины мѣщаньскои.

— Передъ трибуналомъ судѣвъ присяжныхъ въ Краковѣ, стававъ въ пятницю и суботу Людвикъ Жихлиньскій, обжалованый о злочиньство забуреня спокою публичного. На пôдставѣ вердикту судѣвъ присяжныхъ, трибуналъ засудивъ Жихлиньского на три роки тяжкои вязницѣ, объострґенои постомъ и на утрату правъ горожаньскихъ. Розправа була переведена тайно,

† Въ Краковѣ померъ Кароль марґравъ Bellisoni, двайцятькôлькolѣтный докторандъ медицины, молодець загально любленый. Нещасный, приготовуючи ся до послѣдныхъ испытôвъ, працьовавъ въ клиницѣ проф. Бровича, и тутъ при секціи скалѣчивъ ся ножемъ, поваляным кровію зъ трупа, котра, якъ звѣстно, єсть зъѣдлива. Въ кôлька день по тôмъ, слабôсть молодого докторанда посунула ся такъ далеко, що мусѣли єму ôдняти руку, але и се средство не помогло. Въ суботу Bellisoni померъ. Крôмъ матери, лишивъ онъ еще и суджену, котра до послѣднои хвилѣ не опускала умираючого. Честь єго памяти!

— Братоубійство. Въ селѣ Шапилишкахъ, коло Вяльна, случивъ ся страшный выпадокъ. Властителемъ села того бувъ Иванъ Станкевичъ, чоловѣкъ честного характеру, жонатый. Молодшій єго братъ Каєтанъ гульвѣса, протративши свôй маєтокъ, осѣвъ при братѣ. По якôмсь часѣ зачавъ пôдозрѣвати Иванъ, що молодшій братъ любить ся въ єго жѣнцѣ, и для того давъ му грошѣ на дорогу и выправивъ зъ дому. Каєтанъ, прогулявши грошѣ, вернувъ до Шапилишокъ и вôйшовъ до комнаты Ивана лежачого въ лôжку. Що зайшло межи братьми, не знати, но за кôлька хвиль почувъ ся зъ комнаты проймаючій крикъ „ратунку"! До покою впавъ льокай и покоѣвка, а опôсля жѣнка хорого. На лôжку лежавъ закровавленый Иванъ, а надъ нимъ стоявъ Каєтанъ зъ великимъ 15-то фунтовôмъ ґвихтомъ, котрымъ добивавъ брата. На всѣ пытяня одповѣдавъ увязненый розбôйникъ однымъ: „Не хотѣвъ мене приняти до себе, розплативъ ся я зъ нимъ, и не жалую того цѣлкомъ".

— Страшный случай. Передвчорайшои ночи, въ наслѣдокъ великои метелицѣ снѣжнои зажадано зô Стрыя машины помôчничои до особового потягу ч. 911, котра мала ôдойти до стаціи Бѣльче. Урядникъ, призначеный до конволиваня тои машины непостерѣгъ середъ сильнои заметѣли, що зайха була мыльно уставлена и машина, мѣсто до Бѣльчого выѣхала въ напрямѣ до Гаѣвъ выжныхъ, где попала она на потягъ товаровый ч. 81. Въ наслѣдокъ того урядникъ сей утративъ житье, а пятохъ людей повнячихъ службу на машинѣ, ôднесло меншй або бôльшй ушкодженя. Перешкоды, якй зайшли въ наслѣдокъ того сумного случаю, вже усуненй и рухъ на линіи той преверненый. Погибшій урядникъ зове ся Володиславъ Хехлиньскій, числивъ онъ доперва двайцять кôлька лѣтъ и бувъ загально любленый и поважаный. Нещасный молодець оженивъ ся передъ тыжнемъ. Крôмъ того лишивъ онъ еще отця, котрый ôдъ 12 лѣтъ єсть спаралїжованый и не опускає лôжка.

— Штрейкъ въ Атенахъ урядили зецеры. Наслѣдкомъ того стали всѣ газеты. Въ кôлькохъ газетахъ зецеры допустили ся галабурдъ и поліція приарештовала 40 зъ нихъ.

— Портъ въ Одессѣ знову замкненый, Причиною того не морозъ, а величезна маса леду пагнана вѣтромъ зъ лимановъ, котра заповнила затоку одесску, не позваляючи выдобувати ся зъ порту и найсильнѣйшимъ пароходамъ.

Телеґрамы.

5 (18) лютого.

Вѣдень. Президентъ габинету гр. Тааффе запавъ на малый нежить легкихъ и по тôй причинѣ приневоленый єсть остати въ лôжку.

Вѣдень. Умеръ вчера старшій совѣтникъ будôвлѣ и архивиста Ганзенъ.

Парижъ. На радѣ министеріяльнôй предложивъ министръ Фрейсине плянъ великихъ маневрôвъ при удѣлѣ четырехъ корпусôвъ. Начальне предводительство обôймуть ген. Saussier и шефъ геерального штабу

Берлинъ. Изба депутованыхъ сойму прускогo приняла въ редакціи комисіи параграфъ 17 уставы о податку доходовымъ, обнимаючій табелю податкову.

Цетинія. Бôльшій ôддѣлъ вооруженыхъ Малисорôвъ напавъ на границю чорногôрску въ околицѣ Dulcigno. Въ стычцѣ ранено тяжко є двохъ Чорногорцѣвъ, а оденъ зъ напавшихъ оставъ убитый. Рядъ зажадавъ ôдъ В. Порты ôдповѣднои сатисфакціи.

Торгъ збôжемъ.

18 лютого	Львôвъ	Тернопôль	Подволочиска	Ярославъ
Пшениця	7.——8 15	7.——7.85	6.70—7.35	7.10—8.30
Жито	5.80—6.35	5.75—6.20	5.60—5.85	6.——6.45
Ячмѣнь	6.——6.75	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Овесъ	6.——6.40	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Горохъ	6.20—9.75	6.——9.—	6.——8 50	6.30—9.75
Выка	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Рѣпакъ	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Хмель	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Конюшина чер	42.—52.—	42.—52.—	45.—51.—	45.—52.—
Конюшина бѣла	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Оковита	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.
Хмель ôдъ —·— до —·— за 56 кильо.
Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ ôдъ —·— до —·— зл.

Поѣзды зелѣзничй.

Пôсля годинника львôвского. (Ôдъ 1 жовтня 1890).

До Львова приходять:	Поѣздъ поспѣшн. або кур.	Поѣздъ особовый	Поѣздъ особовый	Поѣздъ мѣшаный
Зъ Кракова	4·03	9·28	8·50	7·15
Зъ Пôдволочискъ	2·20	7·30		3·15
Зъ Пôдволочискъ на Пôдзамче	2·08	7·01		2·38
Зъ Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятына и Станіслaвова		8·30		
Зъ Будапешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станіславова		12·08		
Зъ Сучавы, Черновець, и Станіславова		6·53		
Зъ Букарешту, Яссъ, Черновець, Гусятина и Стан.		2·—		
Зъ Букарешту, Яссъ, Черновець, Гусятина и Стан.	8·—			
Зъ Белзця (Томашева)				5·41
Зъ Белзця (лишь у вторки и пятницѣ)				10·17
Зô Львова ôдходять:				
До Кракова	2·28	8·30	4·20	7·20
До Пôдволочискъ	4·11	9·50		10·35
До Пôдволочискъ на Пôдзамче	4·22	10·15		11·05
До Стрыя, Хирова, Стружа, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіславова и Гусятина		5·55		
До Стрыя, Хирова и Сухи		10·20		
До Стрыя, Хирова, Сухи, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіславова и Гусятина		8·45		
До Станіславова, Черновець, Яссъ, Букарешту и Гусятина	9·16			
До Станіславова, Черновець. Яссъ и Букарешту		4·30		
До Станіславова, Гусятина, Черновець и Сучавы		10·16		
До Белзця (Томашева)				8·03
„ лишь въ пятницѣ				2·29
„ лишь вô вторки				4·43

Примѣтка: Годины пôдчеркненй лінійкою означаютъ часъ нôчный ôдъ год. 6 вечеръ до год. 5 мін. 59 рано

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.